

บทที่ 15

คำนำสู่การเทศนา

วัตถุประสงค์

เมื่อคุณเรียนบทนี้จบลงแล้ว คุณจะสามารถทำสิ่งต่อไปนี้

- ให้คำจำกัดความของคำว่า “เทศนา”
- บอกถึงหัวข้อที่การเทศนาพระคัมภีร์ควรเน้น
- อธิบายถึงความสำคัญของการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเมื่อเทศนาพระวจนะ
- บอกถึงคำเตือน 6 ประการจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเทศนา

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“แต่ผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระองค์จะทูลขอต่อพระองค์อย่างไรได้ และผู้ที่ยังไม่ได้ยินถึงพระองค์จะเชื่อในพระองค์อย่างไรได้ และเมื่อไม่มีผู้ใดประกาศให้เขาฟัง เขาจะได้ยินถึงพระองค์อย่างไรได้ และถ้าไม่มีใครใช้เขาไป เขาจะไปประกาศอย่างไรได้ ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า แท้คนเหล่านั้นที่นำข่าวดีมา ช่างงามจริง ๆ นอ” โรม 10:14-15 ก.

คำนำ

บทนี้แนะนำหัวข้อของการเทศนาพระคัมภีร์ ให้คำจำกัดความของคำว่าเทศนา บอกถึงหัวข้อของการเทศนาพระคัมภีร์ อธิบายความสำคัญของการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเมื่อคุณเทศนาและบอกถึงคำเตือนจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเทศนา

ในบทต่อไปคุณจะได้เรียนว่าจะวางแผนคำเทศนาจากพระคัมภีร์ได้อย่างไร

การสอนและการเทศนา

คุณได้เรียนรู้แล้วถึงคำจำกัดความของ “การสอน” ในบทที่ 1 ของหลักสูตรนี้ว่า

การสอนคือกิริยาของการสอนแนะนำผู้อื่น รวมถึงการแสดงให้เห็น การสำแดง การบอกกล่าว การส่งผ่านความรู้ การฝึกอบรมและนำพาการศึกษาของผู้อื่น

ต่อไปนี่คือการจำกัดความของคำว่า “เทศนา”

“การเทศนาคือ กิริยาอาการของการส่งมอบคำพูด (คำเทศนาหรือการตรวจสอบอย่างเป็นทางการของหัวข้อนั้น) ซึ่งสอนผู้อื่นอย่างเป็นทางการ”

การเทศนาที่คล้ายคลึงกับการสอนตรงที่วิธีทั้งสองสื่อสารความจริงของพระวาทะพระเจ้าแก่ผู้อื่น คุณจะได้เรียนต่อไปว่าการเตรียมคำเทศนาที่คล้ายคลึงกับการเตรียมบทเรียนที่จะสอน แต่การเทศนาและการสอนมักจะแตกต่างกันตรงวิธีของการสอน และรูปแบบของการส่งผ่านคำพูดออกไป

การรวมการเทศนาและการสอน

การแบ่งปันข่าวประเสริฐให้ได้ผลจะรวมเอาการเทศนาและการสอนเข้าด้วยกัน

พระเยซูทรงสอนและทรงเทศนา

“พระเยซูจึงเสด็จดำเนินไปตามนครและหมู่บ้านโดยรอบ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา ประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า ทรงรักษาโรคและความป่วยไข้ทุกอย่างของพลเมืองให้หาย” มัทธิว 9:35

(ดูที่มัทธิว 4:17, 23, 9:35, 11:1,5, มาระโก 1:14, 38-39, 2:2, ลูกา 4:43-44, 9:6, 20:1, 1 เปโตร 3:19, 4:6)

พันธกิจสำคัญประการหนึ่งของพระเยซูคือ การเทศนา

“พระวิญญาณแห่งพระเป็นเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจน พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย ให้ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ให้ปล่อยผู้ที่ถูกบีบบังคับเป็นอิสระ และให้ประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระเป็นเจ้า” ลูกา 4:18-19

หัวข้อของคำเทศนา

เช่นเดียวกับการสอน การเทศนาต้องมีพื้นฐานบนพระวาทะของพระเจ้า ตัวอย่างเช่น ในคำเทศนาของเปโตรในกิจการบทที่ 2, 12 ข้อใน 23 ข้อ เป็นคำที่อ้างอิงจากพันธสัญญาเดิม

การเทศนาพระคัมภีร์ควรมุ่งเน้นที่

การสำนึกผิดและการให้อภัยบาป

“และจะต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ ให้เขากลับใจใหม่รับการยกบาป ตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม” ลูกา 24:47

“ฝ่ายเหล่าสาวกก็ออกไปเทศนาประกาศให้กลับใจเสียใหม่” มาระโก 6:12

(ดู กิจการ 13:38, 14:15 ด้วย)

ข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้า

“ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าจะได้ประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ แล้วที่สุดปลายจะมาถึง” มัทธิว 24:14

(ดู มัทธิว 9:35; 11:5; มาระโก 1:14; 16:15; ลูกา 4:18; กิจการ 8:12; 14:7,21; 16:10; 20:25; โรม 1:15; 15:19-20; 1 โครินธ์ 15:1; 2 โครินธ์ 2:12; 10:14; 11:7; โคโลสี 1:23; 1 เธสะโลนิกา 2:9 ด้วย)

การฟื้นจากความตาย

“...ท่านทั้งสองได้สั่งสอนและประกาศแก่คนทั้งหลายถึงเรื่องการเป็นขึ้นมาจากความตาย” กิจการ 4:2 (ดู กิจการ 17:3, 18 ด้วย)

พระวาทะของพระเจ้า

“และคนเป็นอันมากมาชุมนุมกันจนไม่มีที่จะรับ จะเข้าใกล้ประตูก็ไม่ได้ พระองค์จึงเทศนาว่านั่นให้เขาฟัง” มาระโก 2:2

“แต่พระวาทะของพระเจ้ายังยืนอยู่เป็นนิตย์ พระวาทะนั้นคือข่าวประเสริฐที่ได้ประกาศให้ท่านทั้งหลายทราบแล้ว” 1 เปโตร 1:25

(ดู กิจการ 8:4,25; 13:5; 14:25; 15:35-36; 17:13; 2 ทิโมธี 4:2; ทิตัส 1:3 ด้วย)

ถ้อยคำแห่งความเชื่อ

“แต่ความชอบธรรมนั้นว่าอย่างไร ก็ว่า “ถ้อยคำนั้นอยู่ในปากของท่านและอยู่ในใจของท่าน” (คือคำซึ่งก่อให้เกิดความเชื่อที่เราทั้งหลายประกาศอยู่นั้น)” โรม 10:8

(ดู กาลาเทีย 1:23 ด้วย)

ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับพระเยซู

“ทั้งประกาศแผ่นดินของพระเจ้า และสั่งสอนสิ่งทั้งหมดเรื่องพระเยซูคริสต์เจ้า” กิจการ 28:31

“ทรงโปรดประทานพระคุณนี้แก่ข้าพเจ้าผู้เป็นคนเล็กน้อยกว่าคนเล็กน้อยที่สุดในพวกธรรมิกชนทั้งหมด ทรงให้ข้าพเจ้าประกาศแก่คนต่างชาติถึงความไพบูลย์ของพระคริสต์อันหาที่สุ่มิได้” เอเฟซัส 3:8

(ดู กิจการ 5:42; 8:5,35; 9:20; 17:3,18; โรม 16:25; 2 โครินธ์ 1:19; 4:5, โคลโลสี 1:28 ด้วย).

สันติสุขโดยทางพระเยซูคริสต์

“เรื่องที่พระองค์ได้ทรงฝากไว้กับพวกอิสราเอลคือ ทรงประกาศข่าวดีเรื่องสันติสุขโดยพระเยซูคริสต์” กิจการ 10:36

ไม้กางเขน

“คนทั้งหลายที่กำลังจะพินาศก็เห็นว่ากางเขนเป็นเรื่องโง่ แต่พวกเราที่กำลังจะรอดเห็นว่าเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า” 1 โครินธ์ 1:18

(ดู 1 โครินธ์ 1:17-22 ด้วย)

การสำแดงของฤทธิ์อำนาจ

การสำแดงของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าต้องตามมาพร้อมกับการเทศนาเช่นเดียวกับการสอน

“พระเยซูจึงเสด็จดำเนินไปตามนครและหมู่บ้านโดยรอบ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา ประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า ทรงรักษาโรคและความป่วยไข้ทุกอย่างของพลเมืองให้หาย” กิจการ 9:35

เปาโลกล่าวว่า

“คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้าไม่ใช่คำเกลี้ยกล่อมด้วยสติปัญญา แต่เป็นคำซึ่งได้แสดงวิญญานและพระเดชานุภาพ เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้อาศัยสติปัญญาของมนุษย์ แต่อาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้า” 1 โครินธ์ 2:4-5

(ดู มาระโก 1:39, ลูกา 9:6, โรม 15:19, 1 โครินธ์ 1:17-18)

การสำแดงฤทธิ์อำนาจเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นเครื่องยืนยันคำเทศนาพระวจนะให้หนักแน่น

“พวกสาวกเหล่านั้นจึงออกไปเทศนาสั่งสอนทุกแห่งทุกตำบลและพระ
เป็นเจ้าทรงร่วมงานกับเขา และทรงสนับสนุนคำสอนของเขาโดยหมายสำคัญที่
ประกอบบนัน” มาระโก 16:20

ผู้เทศนา

ในตอนต้นของหลักสูตรนี้ เราได้อธิบายถึงคุณสมบัติส่วนตัวที่ควรเห็นชัดในชีวิตของผู้เป็นครู
คุณสมบัติเดียวกันนี้ก็ควรอยู่ในชีวิตของผู้ที่เทศนาข่าวประเสริฐด้วย

โคโลสี บทที่ 1 บอกถึงคุณสมบัติเพิ่มเติม 3 ประการของผู้เทศนาข่าวประเสริฐดังนี้

เขาเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์

“ผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระคริสต์” (ข้อ 7 ภาษาไทยไม่มี) พระคริสต์ต้องได้รับการยกย่องในคำ
เทศนาทุกแห่งของเขา

เขาเป็นผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐ

“ซึ่งข้าพเจ้าเปาโลเป็นผู้รับใช้ในการประกาศข่าวประเสริฐนั้น” (ข้อ 23)

เขาเป็นผู้รับใช้ของคริสตจักร

“ข้าพเจ้าได้มาเป็นผู้รับใช้ของคริสตจักร” (ข้อ 24-25)

คำเตือนจากพระคัมภีร์

ต่อไปนี้เป็นคำเตือน 4 ประการจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเทศนา

ผู้เทศนาต้องมีชีวิตตามที่เขาเทศนา

“ฉะนั้นท่านซึ่งเป็นผู้สอนคนอื่นจะไม่สอนตัวเองหรือ เมื่อท่านเทศนาว่า
ไม่ควรลัทธิทรัพย์ ตัวท่านเองลักหรือเปล่า” โรม 2:21

“แต่ข้าพเจ้าก็ทูปตีร่างกายให้มันแข็งจนอยู่มือ เพราะเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้า
ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้” 1
โครินธ์ 9:27

ถ้าคุณได้รับการทรงเรียกให้เทศนา คุณไม่อาจเลือกที่จะไม่ทำ

การเทศนาไม่ใช่การยกเว้นจะทำก็ได้หรือไม่ทำก็ได้สำหรับผู้ที่ถูกพระเจ้าทรงเรียกเป็นพิเศษให้กระทำ

“เพราะการที่ข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐนั้น ข้าพเจ้าไม่มีเหตุที่จะอวด
ได้ เพราะจำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องประกาศข่าวประเสริฐ ถ้าข้าพเจ้าไม่ประกาศ
วิบัติจะเกิดแก่ข้าพเจ้า” 1 โครินธ์ 9:16

การเทศนาต้องมีพื้นฐานบนพระวจนะของพระเจ้า

แม้แต่เราเองหรือทูตสวรรค์ ถ้าประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่าน ซึ่งขัดกับข่าวประเสริฐที่เราได้ประกาศแก่ท่านไปแล้วนั้น ก็จะต้องถูกแช่งสาป

ตามที่เราได้พูดไว้ก่อนแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าพูดอีกว่า ถ้าผู้ใดประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่าน ที่ขัดกับข่าวประเสริฐซึ่งท่านได้รับไว้แล้ว ผู้นั้นจะต้องถูกแช่งสาป” กาลาเทีย 1:8-9

ต้องมีแรงจูงใจที่ถูกต้อง

เปาโลอธิบายแรงจูงใจในการเทศนาข่าวประเสริฐไว้ใน ฟิลิปปี 1:15-18 จงอ่านข้อความนี้ในพระคัมภีร์ เปาโลกล่าวไว้ว่า

“ความจริงมีบางคนประกาศพระคริสต์ด้วยจิตใจริษยาและห่มเถียงกัน แต่ก็มีคนอื่นที่ประกาศด้วยใจหวังดี” ฟิลิปปี 1:15

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 15

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

.....

2. จงให้คำจำกัดความของคำว่า “เทศนา”

.....

3. การเทศนาพระคัมภีร์ควรมุ่งเน้นหัวข้ออะไรบ้าง

.....

.....

.....

4. จงบอกคำเตือน 4 ประการจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเทศนาซึ่งอธิบายไว้ในบทนี้

.....

.....

.....

.....

5. เหตุใดการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าจึงสำคัญเมื่อคุณเทศนาพระวจนะ

.....

.....

.....

.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 15

1. “แต่ผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระองค์จะทูลขอต่อพระองค์อย่างไรได้ และผู้ที่ยังไม่ได้ยินถึงพระองค์จะเชื่อในพระองค์อย่างไรได้ และเมื่อไม่มีผู้ใดประกาศให้เขาฟัง เขาจะได้ยินถึงพระองค์อย่างไรได้ และถ้าไม่มีใครใช้เขาไป เขาจะไปประกาศอย่างไรได้ ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ‘ท่านคนเหล่านั้นที่นำข่าวดีมา ช่างงามจริงๆ หนอ’ โรม 10:14-15 ก.
2. การเทศนาคือ กริยาอาการของการส่งมอบคำพูด (คำเทศนาหรือการตรวจสอบหัวข้อต่างๆ อย่างละเอียด) ซึ่งสอนผู้อื่นอย่างมีรูปแบบเป็นทางการ
3. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำอธิบายในหน้า 177
4. หน้า 179
 - ผู้เทศนาต้องมีชีวิตตามที่เขาเทศน์

- ถ้าคุณถูกเรียกเป็นพิเศษให้เทศนา คุณจะหลีกเลี่ยงไม่ได้
 - การเทศนาต้องมีพื้นฐานบนพระวจนะของพระเจ้า
 - แรงจูงใจในการเทศนาต้องถูกต้อง
5. เพราะว่าการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ายืนยันการเทศนาพระวจนะของพระองค์

เพื่อศึกษาต่อไป

จงศึกษาข้ออ้างอิงพระคัมภีร์เหล่านี้ ซึ่งเกี่ยวกับการเทศนา

ข้ออ้างอิงในพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับการเทศนา

สดุดี 40:9; ปัญญาจารย์ 1:1,2,12; 7:27; 11:8-10; อีสยาห์ 61:1; เนหะมีย์ 6:7.

ข้ออ้างอิงในพันธสัญญาใหม่ถึงผู้เทศนาในพันธสัญญาเดิม

มัทธิว 12:41; ลูคา 11:32; 2 เปโตร 2:5

ข้ออ้างอิงในพันธสัญญาใหม่เกี่ยวกับการเทศนา

มัทธิว 3:1, 4:17,23; 9:35; 10:7,27; 11:1,5; 12:41; 24:14,41; 26:13

มาระโก 1:4,7,14,38-39; 2:2; 3:14; 6:12; 14:9; 16:15,20;

ลูคา 3:3,18; 4:18-19,43-44

กิจการ 3:20; 4:2; 5:42; 8:4,5,12,25,35,40; 9:20,27; 10:36-37,42; 11:19-20; 13:5,24,38,42;
14:7,15,21,25; 15:21,35-36; 16:6,10; 17:3,13,18; 19:13; 20:7,9,25

โรม 1:15; 2:21; 10:8-15; 15:19-20; 16:25

1 โครินธ์ 1:17-18; 2:4; 9:14-16,18,27; 15:1-2,11,12,14

2 โครินธ์ 1:19; 2:12; 4:5; 10:14; 10:16; 11:4,7

กาลาเทีย 1:8,9,11,16,23; 2:2; 3:8; 4:13; 5:11

เอเฟซัส 2:17; 3:8; พิลิปปี 1:15-18; โคโลสี 1:23,28; 1 เธสะโลนิกา 2:9; 1 ทิโมธี 2:7; 3:16; 2 ทิ
โมธี 1:11; 4:17; ทิตัส 1:3; ฮีบรู 4:2,6; 1 เปโตร 1:12,25; 3:19; 4:6; 2 เปโตร 2:5